

pa nebrojno število vernikov jih je spremljalo k zadnjemu počitku. Večna luč jim sveti naj!

Politični ogled.

Avstrijske dežele. Da izvrši drž. zbor svoje delo že do velike noči, to želi vlada, ali kakor je sedaj podoba, kaže se pri gg. poslancih malo volje za to. V vsaki seji spravi se kje katera nova stvar na dnevni red in tudi govori se več, kakor je treba, pri razpravah. — Slov. drž. poslanci so izročili ministru za pravosodje, grafu Schönbornu, spomenico ter so mu izrekli svoje želje gledé sodnij po slov. deželah. Minister pa jim je obljubil, da jim rad, kolikor je v njegovih rokah, njih želje izpolni. — O koncu meseca avgusta pride svitli cesar v Gradec ter bodo v tem času ondi položili temelj za novo vseučilišče. — Nemški konservativci na Gornjem Stajarji se pripravljajo že za volitve v dež. zbor in upajo, da si priskrbijo še vsaj dva nova poslanca. Naj le postane iz njih želje resnica! — Dobrota slov. posojilnic kaže se tudi pri koroških kmetih čemdalje lepše in ne sliši se zdaj veliko o očitnih dražbah. — Ces. namestnik v Tirolah, baron Widmann dobi v kratkem slovo in tedaj mu konservativno ljudstvo reče iz srca: srečno pot! — Na Kranjskem živi 509 lutrovcev in ljudje so to skorej vsi tuji in tudi najbrž le nemške krvi. — Za dolenjsko železnico se poteguje ljudstvo že več let in zdaj je vsa podoba, da jo začno staviti že to leto. Denarja bode seveda veliko treba za njo. — Naj se napravi v Gorici po polnem slov. gimnazija, za to prosijo župani skorej po celem Primorju in mogoče je, da jih vlada vsliši, vsaj za 4 nižje razrede. — Volilci Tržaške okolice niso veseli mestnega odbornika, Pahorja, ker se drži, proti njih volji in zoper svojo besedo, lahonske večine in to tudi v takih rečeh, ki so na škodo domoljubju ali kat. cerkvi. — Umrl je baron Ožegović v Zagrebu in Hrvatje so mu priredili slovesen pogreb, ker je bil kedaj veliko delal za blagostanje hrv. ljudstva. — V Zagrebu se razširi kolodvor ali Madjarom to ni po volji, bojda zato, ker še ne pleše mesto po voli Madjarov. — Da minister Tisza ne odstopi, tega je krivo neki le to, ker ne vedó za moža, ki naj zasede njegovo mesto in zdrži še sedanjo večino v ogerskem drž. zboru vsaj za silo skupa. Resnica, to bode težko delo! — V Pragi je bilo v nedeljo zborovanje 500 českih dijakov. Hodilo jim je za to, naj jim vlada napravi novo vseučilišče, najbolje, če v Brnu.

Vunanje države. Na novo gre govornica, da so sv. Oče Leon XIII. nevarno vzboleli, ali nam se dozdeva, da je to tudi sedaj le govornica. Teža pa je že vsekako 8 križev t. j. 80 let in ravno dnes, 20. februarija, doteče jim 12 let, kar so vidni poglavar sv. kat.

cerkve. — Tudi Italija misli vpeljati narredbe, vsled katerih dobijo delalci odškodnino, ako jih zadene kaka nesreča pri delu. — Na Španjskem so imeli slovesnosti v spomin na nekdanjo republiko, to pa gotovo le ljudje, katerim se še cedé sline po njej. Sedaj pa ni nevarnosti, da se jim vživi ona na novo. — Mladi princ Orleanski, ki ima pravico do francoske krone, sedi v ječi in če ga predsednik republike, Sadiť Carnot, ne pomilosti, ostane v njej dve leti, potem pa ga poženejo čez mejo. In zakaj? Ker mu postava ne pusti domačih tal in le zato, ker se zdi nevaren republiku. Uboga republika, ki ima toliko strahú! — Na Angleškem, kjer so najbolj protestantje doma, sliši se v tem času, da prestopa veliko duhovnikov, odvetnikov in sploh izobraženih ljudi v katol. cerkev. To je pač vesela novica. — V nemškem cesarstvu je sedaj vse po konci in sicer za to, ker so volitve v drž. zbor blizo. Doslej se vidi, da zvezda kneza Bismarcka ugašnjuje. O njem se govori le še, kakor o možu, ki je imel pa nima več moči. Naši Nemci pa so še vedno sluge Bismarcka. Njim še je vedno solnce, ki jim naj posveti v deželo — nemške sreče. — V Rusiji sta dve stranki, ena gleda v Nemčijo, druga v Francijo; zadnja se pravi, da je slavjanska, t. j. da hoče Slovanom, kjer koli so, pomagati do pravice, ki jim dohaja. Kar se tiče nas, nimamo ne od prve, ne od druge pričakovati kake sreče. — Iz Bolgarije ni posebnih poročil, toliko po je gotovo, da je bila zarota majorja Panica prav nevarna in je velika sreča za kneza Ferdinanda, da so ji prišli še v pravem času na sled. — Kar se tiče Srbije, v tem času ni iz nje poročil, da so kaj vredna. — Turski sultan je bil te dni v veliki zadregi, ker se mu je očitalo, da se je od njega raznesla novica o nekem razporu, ki zadeva nemško in avstrijsko cesarstvo. O tem razporu ni bojda nobena beseda resnica. — Na otoku Kreta se obeta, da bode bolje za tamošnje kristijane, ter da hoče turska vlada sama delati na to, da se jim ne godé na dalje kake krivice. Ni veliko dati na turske obljube. — Iz Afrike se poroča, da je sultan v Zanzibaru umrl in da je na njegovo mesto prišel novi sultan. Mi ne moremo vedeti, ali in koliko je v tej spremembi vzboljšanja ali toliko se zatrjuje, da bode za kršč. ljudstvo, kolikor ga je ondi, poslej bolje. — V Braziliji, v novi republiku, so si ministri sami že v laséh in je doslenji minister za notranje zadeve vzel slovo. Predsednik, Fonseca, je človek, ki ne pripozna nikomur razven sebe, da še ima kje kako pravico. Taki pa so sicer sploh ljudje, ki delajo za republiko, radi vsi in zato gorje, ako jim kje obvelja.